

**ЛЮБОМИР ПАВЛОВ
КОНСТАНТИН ГЕОРГИЕВИЧ
ПАУСТОВСКИ**

chitanka.info

„Романтичната склонност не позволява на човека да бъде фалшив, невежа, страхлив и жесток. В романтиката се таи облагородяваща сила. Няма никакво разумно основание да се отричаме от нея в нашата борба за бъдещето и дори в нашия всекидневен живот“. Това заявява сам Паустовски в своето предисловие към шестте тома събрани съчинения, излезли през 1957–1958 г.

До каквото се докосне неговото перо, веднага чувствувате топлотата на съществуването, силата на едно дълбоко хуманно сърце, облъхва ви романтиката на обикновения живот, пълен с красота и радости. И големият магьосник на словото ви увлича със себе си в своя приказен свят, било, че пише за миналото, за светлите умове на човешката култура, било, че пише за живота на рибарите или за устрема към социализма на стотиците обикновени хора, новите съветски люде, героични в своето търсене на истината, на големия и светъл живот, необикновени в своите пориви.

Неговото художествено виждане е вече известно на българския читател най-вече от „Златната роза“, излязла през 1961 г. като издание на „Народна култура“. Издателството пусна през 1948 г. „Летни дни“, разкази за деца, а също и „Топъл хляб“. По-късно „Едно море се ражда“ — 1954 г. и малката повест „Съдбата на Шарл Лонсевил“ — 1961 г. В различни други издателства излязоха: „Подземната война“ ДВИ — 1959 г., „Народна младеж“ — „Далечни години“, първата част от неговата „Повест за живота“, „Стоманеното пръстенче“ — 1961 г., „Северна повест“, „Подарък“ — 1962 г., във Варненското издателство излязоха „Морски разкази“ 1961 и „Черно море“ 1962 г. Сега поднасяме на нашите читатели тази малка книжка разкази и очерка „Живописна България“. В тях диша богатството на руската природа, те са като старинни миниатюри, които омайват с рисунъка и багрите си. Характерите на героите му са одухотворени. Този голям художник на братската съветска страна ни пленява с многострунната си лира и с дълбоката проникновена хармония на своите композиции.

Константин Георгиевич Паустовски е роден в Москва през 1892 г. Баща му е бил чиновник по ведомството на железниците. Младият Паустовски е сменил много професии и много е пътувал. Тази негова „муза на далечните странствувания“ е вдъхновявала творчеството му и е придала несравнима пъстрота на творбите му. Работник, моряк, журналист и т.н., той взема участие в гражданската война и от всичко

това, което е обвеяло неспокойното му съществуване, той натрупва богат жизнен опит.

Първият му разказ излиза в печата през 1911 г. А от 1925 г. Константин Георгиевич тръгва по широкия и труден път на писателското поприще. В първите му произведения ярко се откроява увлечението му в романтичната екзотика и фантастика, героите му са откъснати от живота. Едва в по-късните си произведения той се насочва към съветската действителност. През 1932 г. излиза неговата повест „Карабугаз“, посветена на героиката на съветските хора, които преобразяват природата. Романтиката на социалистическото строителство е основната тема на неговото зряло творчество. Тя диша във всичките му последвали творби: „Колхида“ — 1934, „Черно море“ — 1936, „Северна повест“ — 1939; после идват „Повест за гората“ — 1948, „Едно море се ражда“ — 1952, посветена на Волгодонския канал. Последното му голямо произведение е автобиографичната „Повест за живота“, излязла в четири части. Тя все още чака да заеме заслуженото си място в нашата преводна литература.

Любомир Павлов

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.